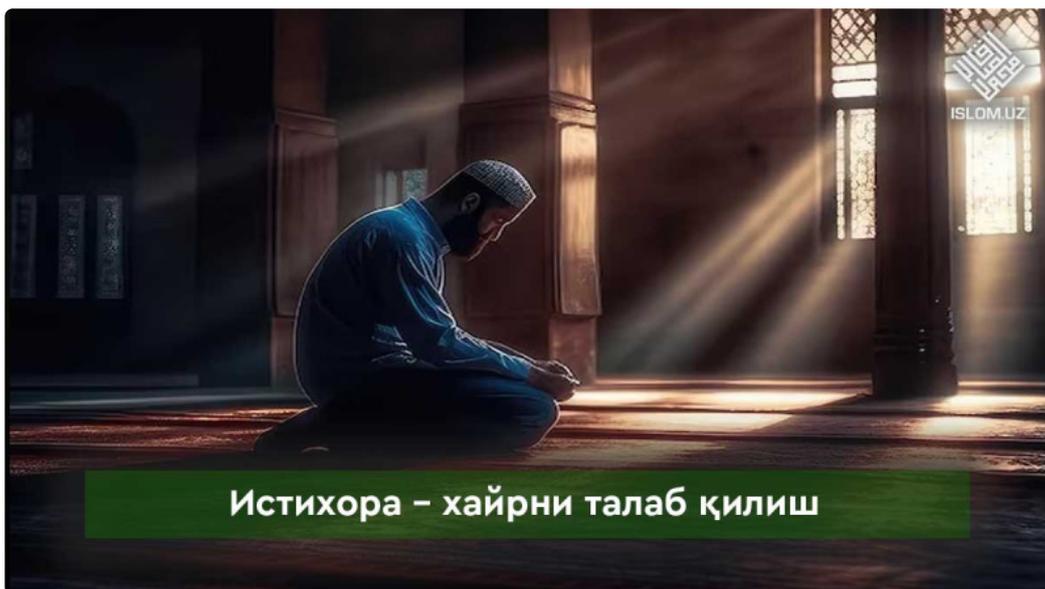

Истихора - хайрни талаб қилиш

11:19 / 25.01.2024 4091

«Истихора» сўзи луғатда «хайрни талаб қилиш» деган маънони англатади. Муслмон киши икки ишдан қайси бирини қилишини билмай қолганида, хайрлисини танлаш учун истихора намози ўқийди. Бу намозни ҳар бир ишдан олдин ўқиш мустаҳабдир.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ
اَنْ تُرْسِلَ عَلَیَّ رِیْضَکَ
وَالْحَمْدُ لَکَ اِلٰهَیْ
اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ
سَمِیٍّ عَلِیْمٍ اَنْ تُرْسِلَ
عَلَیَّ رِیْضَکَ وَتَجْعَلَ
لِیْ سَبِیْلَکَ یَسْرًا
وَیَسِّرْ لِیْ سَبِیْلَکَ
وَاجْعَلْ لِیْ رِزْقًا
حَلٰلًا حَلٰلًا

نِيَتَعْكَ رَعْكَ رِيْلَفِ زَمَّالِب
مُتْ، ةَضِي رَفْلَا رِيَغْ نَم
يِنَّا مُهَلْ لَلَا : لُقَيْل
كِمْلَعَبْ كُرِي خَتْ سَأ
كِتَرْدُقْبْ كُرْدُقْتْ سَأْ
كِلْضَفْ نَمْ كِلْأَسْ أْ
أَلْ وَرْدُقْتْ كِنِإْفْ، مِي ظُعْ لْ
تِنَأْ، مُلْعَأْ أَلْ وَ مُلْعَغْتْ وَ، رْدُقَأْ
نِإْ مُهَلْ لَلَا، بُوِيُعْ لَأْ مِأَلْع
رِي خَزَمَّالِ أَدَهْ نَأْ مُلْعَغْتْ تِنُكْ
يَشَاعَمْ وَيْنِي دِي فِيل
لَجَاعَ : لَأَقْ وَأْ، يَزَمَّأْ ةَبِقِأَعْ وَ
يِلْ هُرْدُقِأَفْ، هِلْجِأْ وَيَزَمَّأْ

يَلُكْرَابٌ مِّثْ يَلُ هَرَسَيَّو
أَذَهُ نَأْمَلُغَتَاتُنْكَ نَأُو، هِيَف
يَنِيْدِيَف يَلُ رَشَزْمَأَلَا
وَأُ، يَزْمَأَلَبِقَاعُو يَشَاعَمُو
، هَلْجَأُو يَزْمَأَلْجَاعِيَف لَأَق
يَنْفِرْصَأُو يَنْعُهُ فِرْصَأَف
تُثِيْحَ رِيْحُ لَأِيْلُ رُدُقَأُو، هَنْع
لَأَق، هَبِيَنْضَرَأُ مِّثْ نَأَك
هُسْمَخُ لَأُ هَأَوْرُ. هَتَجَاحُ يَمَسُيَّو
.أَمَلُسُ مَأَلَا

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бизга ҳамма ишларда истихора қилишни худди Қуръондан сурани ўргатгандек ўргатар эдилар. У зот:

«Қачон бирортангиз бир иш қилмоқчи бўлса, фарз намоздан бошқа икки ракъат намоз ўқисин. Сўнг: «Аллоҳим! Албатта, мен Сендан илминг ила истихора қиламан. Сенинг қудратинг ила қудрат сўрайман. Сенинг улуғ фазлингдан сўрайман. Чунки Сен қодирсан,

мен қодир эмасман. Сен билурсан, мен билмасман. Сен ғайбларни яхши билувчи Зотсан.

Аллоҳим! Агар ушбу иш менга дийнимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқибатида (охиратимда) (ёки «ҳозирги ишимдаю келгусида» дедилар) яхши эканлигини билсанг, уни менга тақдир қилгин, менга осон қилгин, сўнгра уни мен учун баракали қилгин. Агар ушбу иш мен учун динимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқибатида (охиратимда) (ёки «ҳозирги ишимдаю келгусида» дедилар) ёмон эканлигини билсанг, уни мендан буриб юбор, мени ундан буриб юбор. Ва менга қаерда бўлса ҳам яхшилиқни тақдир қил. Сўнгра мени унга рози қил», десин ва ҳожатини айтсин», дедилар».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Ушбу намозни ўқигандан кейин мазкур иш ҳақида ўйламай, Аллоҳ ихтиёр қиладиган нарса кутиб юрилади. Кейин кўнгилга тушиб, ўзига маъқул бўлиб, қилгиси келиб қолса, ўша иш қилинади. Бу ҳақда туш кўриш ҳам мумкин. Агар иш бир тарафга бўлмай, туриб қолса, истихора намози яна қайтадан ўқилади. Қайта ўқиш етти мартагача бўлиши мумкин. Истихора намозининг биринчи ракъатида Фотиҳа сурасидан кейин Кафирун сураси, иккинчи ракъатида Ихлос сураси ўқилади.

Кўриниб турибдики, истихора намози ҳам бошқа намозлар каби бандани Аллоҳ таолога боғловчи омилдир, бир ишни қилмоқчи бўлганда Аллоҳ таолонинг ўзига ёлвориб, яхши йўл кўрсатишни сўрашдир. Бу маъно эса мусулмон киши ҳаётида намознинг ўрни қанчалар муҳим эканлигини яна бир бор кўрсатади. Мусулмон киши ҳатто қиладиган дунёвий ишида ҳам дунёнинг Холиқи ва Бошқарувчиси – Аллоҳ таолонинг Ўзидан маслаҳат сўраш имконига эгадир. Намоз ўқимайдиганлар эса бу улуғ саодатдан бебаҳрадилар, улар шайтоннинг маслаҳати билан иш қилишга мажбурдилар.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди